

Maranatha Mare

augustus 2023

Jaargang 50 No 7

Het ABC van het leven

Alle dagen even
Baden in het licht.
Concert van het leven
Dromend vergezicht.
Even is niet lang,
Formule van de tijd.
Gratie van een gang,
Herhaling in de strijd.
Innig koester ik de uren,
Jaren tellen mee.
Kan dit heel lang duren?
Langzaam wordt dat: Nee!
Maar ik mag toch lopen
Naar het nieuwe licht.
Op de toekomst hopen,
Palmen in het zicht.
Quasi zoek ik woorden,
Roepende om kracht.
Strelende accoorden,
Troostend in de nacht.
Uren, maanden, dagen.
Vliegen door de tijd.
Weet dat God zal dragen,
X kruisjes in de strijd
Ijlings gaat de tijd voorbij.
Zondagsrust voor jou en mij!

Diny Beijersbergen Groot

<https://www.gedichtensite.nl/bezinning/41407-het-abc-van-het-leven-db>

De waarde van *een mens*

In *The Weakest Link*, een quizz programma op TV, moeten de deelnemers na elke ronde één persoon uitstemmen – degene die het slechtste deed.

Toen gebeurde het: een ronde waar allen alle vragen konden beantwoorden. Ze moesten steeds één persoon uitstemmen. Dilemma. Wie dan? Ze kozen de jongste, een jongeman van in de twintig, want misschien heeft hij minder kennis dan zij. Zijn reactie: *ageism*, leeftijdsdiscriminatie! Ze lachten, want dat woord *ageism* wordt algemeen gebruikt voor discriminatie tegen oudere personen, niet tegen jongeren.

Een vrouw van in de veertig ontdekte enkele grijze haren. Ze moest daarover nadenken. Hoe zal vergrijzing je leven veranderen? Zullen mensen anders doen tegen je? Wordt je dan méér of minder als *een mens* behandeld? Wordt je dan met respect behandeld vanwege je ervaring, kennis en kundigheid, of wordt je slachtoffer van leeftijdsdiscriminatie?

In een werk over de pastorale verzorging van bejaarden zei Gilhuis in 1956:

“De oude dag is niet zonder meer een verlengstuk van de volwassen leeftijd; de grijsaard is in vele opzichten een ander mens dan tevoren, hoe ook de grondlijnen van persoon en karakter gelijk gebleven zijn. Zoals het kind heden niet meer beschouwd wordt als een volwassen mens in het klein, maar als een menselijk wezen met eigen aard en structuur, zo is de bejaarde niet een volwassen mens ‘in het oud’ maar een mens met eigen karakterstructuur en persoonlijkheid, met speciale vragen en problemen, in velerlei opzichten verschillend van de mens die ze waren op middelbare leeftijd. Ze vragen dus een bijzondere benadering en behandeling”.

Voor kinderen waren die nieuwe inzichten in de menselijke ontwikkeling tot voordeel: dat ze niet meer gezien werden als “een volwassen mens in het klein”, maar dat hun eigenheid in de focus kwam.

Was het dan voor ouderen ook tot voordeel? Dat ouderen “speciale vragen en problemen” hebben die anders zijn dan de vragen en problemen van mensen op middelbare leeftijd, is zeker. Want mensen in alle fases van het leven hebben hun eigen vragen en problemen.

Het hangt er van af of *mensen* – zij dit een kind, een jongeman van in de twintig, een vrouw van in de veertig met de eerste grijze haren, of ouderen – met respect behandeld worden als *een mens*.

Over de eeuwen heen werden mensen in categorieën gezet. Aan sommige categorieën werd hogere waarde toegekend dan aan anderen. Degenen die van lagere waarde geacht werden mocht je dan ook behandelen als minderwaardig. Dit was sociaal aanvaardbaar. Vandaag de dag hebben we

daar taal voor: discriminatie. Ook hebben we taal voor de verschillende vormen daarvan: leeftijdsdiscriminatie, oftewel *ageism*, racisme, seksisme. Niet meer sociaal aanvaardbaar.

Voor gelovigen over de eeuwen heen was dit nooit aanvaardbaar. Voor gelovigen geldt: *alle mensen zijn volledig mens*. Ze hebben de hoogste waarde. Ze zijn geschapen naar het beeld van God. God heeft een grote verscheidenheid van mensen geschapen – allen uniek. Daar hebben we het hoogste respect voor. Daarom behandelen we elk mens met respect, als *een mens*.

Yolanda Dreyer

Gemeentenuws

In onze kleine gemeente hebben wij allemaal onze vreugden en lasten en delen wij het graag met elkaar:

- wij denken aan George Mijne en Ina Tanzer die te maken hebben met chemokuren en bloed prikken en allerlei medische toetsen om te peilen hoe het gaat. Gelukkig horen wij ook dat er gekeken wordt naar de kwaliteit van het leven van de patiënten
- wij denken aan Catrien de Wee die het al 99 jaar volhoudt, en steeds meer moeite heeft met het alledaagse leven
- wij denken aan Marjan van Zee die een hersen tumor heeft en niet meer kan rijden en behandeling krijgt om de tumor kleiner te maken
- wij denken aan Sietske Reinten die voltijds verzorging nodig heeft en krijgt van Emmy en Karin en Ingrid
- wij denken aan Tanya die kei en keihard werkt om een meestersgraad buiten haar vakgebied te doen (MPhil Business Management Responsible Leadership) en nu na 3 maanden studie verlof, steeds haar dagelijkse werk ook doet

Wij kregen een leuke verrassing op de ijskoude zondag 30 juli, toen er twee bezoekers Margriet en Durkje de kerk binnen kwamen. Ze waren twee dagen eerder uit Nederland ge-arriveert voor een zelf-drive vakantie van twee weken in Zuid Afrika. Ze gingen eerst richting Kruger Park en Dullstroom, dan terug naar Johannesburg voor een vlucht naar Kaapstad en daar Kaapstad, Stellenbosch en Hermanus bekijken. Hoe hadden ze ons gevonden?, vroegen wij: met Google voor een Nederlandse kerk!

Onze organist Johan werkt sinds het begin van deze jaar bij Bryanston High School, en doet samen met een aantal andere instrumenten de begeleiding (op piano), van de musical Grease. Als u het leuk zou vinden om te gaan kijken, hieronder zijn de details:

U kunt via deze link kaarten kopen:

<https://www.quicket.co.za/events/227986-grease-2023/#/>

Column Martine: 'Het zijn de kleine dingen die het doen'

Martine is getrouwd met Erwin en moeder van drie zonen in de jongvolwassen en puberleeftijd. Ze werkt als ervaringsgericht therapeut bij een praktijk voor bewustwording, zingeving en creativiteit. Voor Eva schrijft ze over wat haar opvalt en bezighoudt in het leven.

Ik voel me bezwaard.

Ik ben met mijn gezin op vakantie in Spanje. Heerlijk om er even uit te zijn en te genieten van zon, zee en strand. *So far so good.*

Waar ik me dan bezwaard over voel?

Ik geef u de zwart-witversie.

De witte mensen zitten voor hun tent, caravan of camper en liggen lekker te zonnebaden op het strand, terwijl er een heel leger aan donkergekleurde mensen hard aan het werk zijn in de schoonmaak en het onderhoud op de camping.

Op het strand sjouwen mannen en vrouwen in de verzengende hitte met hun koopwaar de stranden af in een poging een schamele boterham te verdienen. Doorgaans genegeerd of weggewuifd door witte mensen die verveeld hun zoveelste biertje naar binnen hijsen. Ik zie de krotten net

buiten het dorpje, waar deze arbeiders gedurende het seizoen bivakkeren. Vaak ver weg van hun gezinnen. En het knaagt ...

Oh ja, ik hoor de nuancerende opmerkingen al.

Er zijn in Spanje nu eenmaal meer gekleurde mensen dan witte mensen, het is toch fijn dat ze een baan hebben, wie zegt dat ze er zelf last van hebben, ze kiezen er toch zelf voor ...

Ik ken alle sussende opmerkingen en ik breng ze mezelf ook allemaal te binnen. Ik hoef mijn vakantie toch niet te laten bederven? Ik heb er hard voor gewerkt. En al zou ik het willen, ik kan er toch ook niks aan veranderen?

Maar het helpt niet. Het blijft knagen.

En dat is precies goed. Dat het knaagt.

Want er klopt toch ook werkelijk iets niet? Ik heb er natuurlijk geen zin in om dat te voelen, want het is ongemakkelijk. En ik houd niet van ongemak. Al helemaal niet tijdens mijn vakantie.

Maar ik hoor het roepen van mijn ziel. Dat instrument van binnen dat mij vertelt dat er iets niet in orde is, dat 'de ordening' niet wordt geëerd. Ik doe er goed aan dat te beluisteren. Ik geloof dat God een gevoel van eerlijkheid en recht diep in ons heeft geplant. Zo bezien is lijfelijke onrust een mooie richtingwijzer.

Het is ook vaak de reden dat mensen in therapie gaan of een training of opleiding volgen. Omdat er zich van binnen iets roert wat om aandacht vraagt.

Ik weet niet hoe het jou vergaat, maar ik voel me vaak super machteloos als ik met dit soort groot onrecht geconfronteerd word. Ik heb nu eenmaal niet de hersencapaciteit om goed na te kunnen denken over de complexiteit hiervan. Het zijn zulke grote levensthema's: rassenongelijkheid, de kloof tussen rijk en arm. Ik zou daar graag in het groot iets aan willen bijdragen, maar oog in oog met het onrecht voel ik me vaak juist zo klein.

Tegelijk heb ik wel een kloppend hart.

En dat kan ik laten spreken. En dus groet ik heel bewust de hardwerkende mensen die ik tegenkom en informeer ik, zo goed en zo kwaad als dat gaat, naar hun welzijn. Ik heb een paar Spaanse woorden en zinnestukjes geleerd om deze mensen in ieder geval te laten weten dat ik ze zie en waardeer. Ik deel koud water uit aan de mensen op het strand en ik koop voor de dames in de schoonmaak een cadeautje. Ik hang er een briefje in het Spaans aan waarin ik ze bedank voor hun inzet en ze de vrede van God toewens.

Helpt het ? Vast niet in het groot, mogelijk wel in het klein. En het zijn nog altijd de kleine dingen die het doen.

Moge God ons zegenen met ongemak bij gemakkelijke antwoorden, halve waarheden en oppervlakkige verhoudingen, zodat we diep uit ons hart mogen leven.

Moge God ons zegenen met woede bij onrechtvaardigheid, onderdrukking, en uitbuiting van Gods schepselen zodat we mogen werken aan rechtvaardigheid, vrijheid en vrede.

(...)

En moge God ons zegenen met genoeg dwaasheid om te geloven dat we een verschil kunnen maken in de wereld, zodat wij kunnen doen waarvan anderen zeggen dat het niet gedaan kan worden.

- Franciscaanse zegenbede

Martine Luchies

<https://www.eo.nl/artikel/column-martine-het-zijn-de-kleine-dingen-die-het-doen>

Vousvoyeren of tutoyeren

Ja je gelooft het of niet, het zijn echt Nederlandse woorden. Voor de Franse liefhebbers onder ons durf ik nog wel te zeggen dat deze woorden afstammen uit het Frans. Als je iemand vousvoeert, spreek je iemand met 'u' aan. Maar tutoyeer je iemand, dan spreek je diegene met 'je' of 'jij' aan. Het vousvoyeren hoor je echter tegenwoordig in de volksmond veel minder. In letterlijke en figuurlijke zin. Let maar op hoeveel jongeren tegenwoordig hun 'ouwe' met 'je' of 'jij' aanspreken. Even tussen haakjes, ik hoorde laatst dat het woord 'ouwe', waarmee je dan je vader bedoelt, een woord is wat veel respect toont. Je erkent hiermee namelijk dat je vader ouder is dan dat jij bent. Ja, het is maar vanuit welke hoek je het bekijkt.

Maar terugkomend op die twee Frans-Nederlandse woorden. Wanneer pas je nu wat toe?

Dit probleem is eigenlijk ontstaan, omdat veel mensen tegen je zeggen: 'Zeg maar jij tegen mij hoor, anders voel ik me zo oud.' Maar ja, probeer dat er maar eens in te krijgen. Als ik diegene eenmaal als een 'u' in mijn hoofd heb zitten, dan kan het nog wel eens gebeuren dat ik diegene ook met 'u' aanspreek. In de 'grote mensenwereld' is het vaak lastig om als jonger iemand een ouder persoon aan te spreken. Die man of vrouw wil of met 'jij' aangesproken worden, wat je vaak vergeet, of hij of zij wil met 'u' aangesproken worden. En als je dat even vergeet, kan dat leiden tot knap gênante situaties. Herkent u het probleem? Of zou ik de enige zijn met deze

'struggles'? Helaas leven we niet in Engeland, waar het probleem zich niet voordoet, maar waar je hetzelfde woord voor 'jij' en 'u' hebt.

Er zijn echter ook mensen die heel consequent 'u' zeggen. Bijvoorbeeld die ene keer in de rij voor de kassa. Er werd door twee meisjes van dezelfde leeftijd aan me gevraagd: 'Meneer mogen wij u even passeren?' Maar zodra ik me omdraai, is het voor de meiden duidelijk dat ik gewoon een leeftijdsgenoot ben. Uiteraard bloosde het meisje een beetje en bood schuld bewust haar excuses aan. Waarop ik in lachen uitbarstte en zei dat het zelfs een hele eer was dat ze me op die manier aansprak. Ik voegde er snel aan toe dat ze niet de enige was, die mij zo aansprak. Gezien mijn lengte gebeurt het me meer. Het meisje had dus blijkbaar van huis uit geleerd dat je oudere mensen met 'u' en 'meneer' of 'mevrouw' moet aanspreken. Misschien moeten we dat maar weer gaan instellen...

Uiteindelijk willen we niet allemaal die journalist uit Den Haag achterna, die het tegenovergestelde doet en werkelijk iedereen met 'je' en 'jij' aanspreekt. Zelfs tegen de Minister President! Wees dan maar blij dat je een opvoeding hebt gehad waarin je wel hebt geleerd dat je oudere mensen met 'u' aanspreekt.

Dan kun je in principe overal terecht...

Florian Pronk

<https://www.deschakelbarendrecht.nl/nieuws/algemeen/29622/column-florian-vousvoyeren-of-tutoyeren>

Tanya van Wyk: Besin oor die keuse van 'n waardige dood

"Do not go gentle into that good night

Old age should burn and rave at close of day

Rage, rage, against the dying of the light".

Hierdie gedig van Dylan Thomas was deel van ons voorgeskrewe materiaal in my matriek jaar. Dit het 'n blywende indruk gelaat. Ons is geleer dat 'n gedig meerdere interpretasie moontlikhede het. Op 18-jarige ouderdom het die gedig vir my geles soos 'n protes teen ouer word. In my familie kring het ek ook eerstehandse kennis gehad van iemand wat só teen die ouderdom baklei het. Eintlik het hulle – dit het ek later besef – geprotesteer teen ons samelewing se siening van die ouderdom. Ons is na beide kante toe, "ouderdomisties": jonger mense is onervare en ouer mense is oorbodig. Op 35-jarige ouderdom begin ek later die gedig lees soos 'n protes teen die dood. Hierdie assosiasie kom 'n lang pad. Teen daardie tyd het ek reeds in talle begrafnis-preke verneem dat "die laaste vyand wat vernietig sal word, die dood is". Ek het gesien hoe mense in ons land verbete baklei teen

genadedood-wetgewing omdat hulle die lewe altyd as die hoogste goed ag, en die dood, as die “slegste sleg”. Dit het teologiese oorsprong wat met die lewe as geskenk verband hou, en wat ook met die dood as straf verband hou. Ek het ook gesien hoe daar (gelukkig) ‘n geleidelike verskuiwing plaasvind om te praat van “self-dood” en nie “selfmoord” nie. Thomas se gedig word ‘n spieëlbeeld van die manier waarop mense tot elke prys aan die lewe wil vashou, selfs wanneer dit vir hulle nie meer goed is nie, en wanneer hulle hul naasbestaandes uit selfsugtige redes by hulle teenwoordig wil hou. Thomas se gedig word tekenend van ‘n samelewing wat ewige lewe romantiseer – en daardeur die lewe hiér en nou aanjaag. Dit is trouens die waarskuwing wat die teoloog Jürgen Moltmann rig oor ‘n oordadige beklemtoning van hemel (en hel).

Vandag lees ek Thomas se gedig vanuit die perspektief van mense wat die lewe “liefhet”, sodanig dat hulle nie wil doodgaan nie, of eerder, lank wil lewe voordat hulle doodgaan. Vir hierdie mense is die lewe die mooiste mooi, die hoogste goed en die beste prys. En dit is wonderlik as dit vir iemand beskore is om met grasia en gesondheid ouer te word, en omring deur familie, in ‘n goeie hospitaal, of gemaklik tuis, te kan sterf. Dit is egter nie vir almal beskore nie. Daar moet ‘n uitweg wees vir iemand wat met waardigheid kan aankondig: “Ek het nou genoeg gehad”. Érens moet ons as gelowiges ‘n pad vind tussen die demonisering van die dood en die verheerliking van die lewe (of die hemel). Dit het waarskynlik te doen met ‘n uitbreiding van ‘n Engelse spreekwoord, sodat dit nie net “to live and to let live”, is nie, maar ook: “to die and to let die”.

Tanya van Wyk

Tanya van Wyk is medeprofessor in sistematiese teologie by die Universiteit van Pretoria.

<https://www.netwerk24.com/netwerk24/stemme/menings/tanya-van-wyk-besin-oor-die-keuse-van-n-waardige-dood-20230628>

Dienstrooster augustus 2023			
	zondag 6 aug	zondag 13 aug	zondag 20 aug
1	Ferry vd Kuil	Jan Willem Hoorweg	Frouk Smal
Bloemen	Ellen vd Kuil	Joke de Jong	Rietje Spoon
Koffie		Priscilla Ndlovu	
	zondag 27 aug		
1	Klaas Jan Leeuw		
Bloemen	Peggy Mijne		

De datums op dit rooster zijn alleen maar een richtlijn, laat het gerust weten als het u niet uitkomt, wij kunnen ruilen of invallen.

Agenda augustus 2023		
zondag 6 aug	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 8 aug	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 13 aug	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer Koffiedrinken
dinsdag 15 aug	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 20 aug	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 22 aug	9:00-13:00	Kerkkantoor
zondag 27 aug	10:00	Eredienst Ds. Y Dreyer
dinsdag 29 aug	9:00-13:00	Kerkkantoor

Verjaardagen augustus 2023		
woensdag 2 aug	Chantal Strydom	011 436 0210
dinsdag 8 aug	Christina Schmidt	084 418 9575
zaterdag 12 aug	Ethan Griesel	078 503 2142
woensdag 23 aug	Jan Herholdt	082 456 0996
woensdag 23 aug	Linda Steinmann	011 234 5857

MARANATHA KERK	
Webadres	http://www.nlgemeente.co.za
Facebook	http://tinyurl.com/FBMaranatha
Straatadres	Sherborneweg 3, PARKTOWN
Postadres	Nederlandsprekende Gemeente Postbus 84552 GREENSIDE 2034
Predikante	Ds Yolanda Dreyer 012 348 9850 / 082 893 2104 yolanda.dreyer@up.ac.za
Kerkkantoor Dinsdag ochtend 09h00 – 13h00	Joke de Jong 072 443 3535 nlgemeente@mweb.co.za
Bank Details	Beneficiary: Ned. Hervormde Kerk Nedbank Current Account 1979 316872 Branch: Nedbank Fox Street, Code 190805 Code 198765 for online payments
Scriba Redactrice Mare	Ellen van der Kuil 011 478 1082 / 083 626 3272 evdkuil@gmail.com
Kassier	Marco van Wieringen 011 442 9696 marcovw@mweb.co.za
Koster	Ferry van der Kuil 011 478 1082 estruct@iafrica.com
Organist	Johan van Staden 082 928 5874 jvstaden@protonmail.com